

Läheisyyksiä ja etäisyyksiä nautinnon kansallisgalleriassa

Alaston Suomi tilana ja paikkana

Maria Vihlman

Alaston Suomi -kuvagallerian ajallisuutta ja tilallisuutta jäsentävät maantieteellisestä ja kokemuksellisesta läheisyydestä sekä etäisyydestä käytävät neuvottelut. Läheisyys Suomeen ja suomalaisuuteen toimii alustan ymmärrettävyyden ehtona, mutta kuulumisen mahdollistuu yhtä lailla etäisyytenä oletettuihin suomalaisuuden ja seksuaalisuuden järjestyksiin. Läheisyydestä ja etäisyydestä alustalla käytävät neuvottelut eivät sulje toisiaan pois, vaan ovat läsnä samanaikaisesti kehollisten nautintojen mahdollisuuksia rakenteistaen.

Kyl se mun mielestä hyvin pitkälle suomalainen juttu on, alastomuus on hyvin normaalia, hyvin hyväksyttävää Suomessa, suomalaisille. Kai se jonkinlainen, miten se sanois, jatkumo sille on. Tuskin tämmöstä vastaavaa, vastaavalla volyymillä missään Jenkeissä tai Saksassa tai muualla vois tehdä. Totta kai joka maassa on oma porno-

kulttuurinsa, mutta siellä on ammatillaisia. Tuskin saksalainen tai usalainen ihan samalla tavalla lähtis nakuilemaan mitä suomalainen lähtee, tai avaamaan seksuaalisuuttansa.

Katkelmassa Alastonsuomi.com-alustaa käyttävä tutkimushaastateltava (H8) pohtii tapoja, joilla Alaston Suomi kyt-

keytyy maantieteelliseen ja kulttuuriin Suomeen yhtäältä liittymien ja toisaalta erontekojen kautta. ”Nakuileminen” ja ”seksuaalisuuden avaaminen” tapahtuvat ajassa ja tilassa. Kaikki tilat ja ajat eivät kuitenkaan ole samalla tavoin avoimia alastomuudelle ja seksuaalisuudelle, sijaitsivatpa ne verkossa tai verkon

ulkopuolella (Berlant & Warner 1998; Liu 2021). ”Normaalin” ja ”hyväksyttävän” seksuaalisuuden rajat ovat paikallisia ja neuvotteluiden alaisia.

Artikkelini keskiöön asettuu kysymys siitä, miten Alaston Suomi nivoutuu kokemukselliseen ja maantieteelliseen suomalaisuuteen, järjestäen seksuaalisuutta ajassa ja paikassa. Suuntaan huomioni alustalla käytäviin läheisyyden ja etäisyyden neuvotteluihin suhteessa alueellis-kulttuuriseen kontekstiin sekä toisiin käyttäjiin. Kartoitan suomalaisen nykyseksuaalisuuden kenttää tuottaen tietoa tavoista, joilla kokemukselliset ja maantieteelliset välimatkat sekä mahdollistavat seksuaalisuutta että asettavat reunaehdot sen toteuttamiselle.

Queerfeministisen seksuaalimaantieteen (Bell & Valentine 1995; Elwood & Leszczynski 2018; Ramos & Mowlabocus 2021), kriittisen seksuaalisuuden tutkimuksen (Berlant & Warner 1998; Paasonen 2018; Rubin 2006/1984) ja digitaalisen etnografian (Markham 2020; Markham & Gammelby 2018; Markham, Tiidenberg & Herman 2018) risteykseen paikantuva artikkeli pohjautuu käynnissä olevaan väitöstutkimukseeni Alastomasta Suomesta ja sen käytöstä (ks. myös Sundén ym. 2021; Sundén ym. arvioitavana). Artikkelin aineisto on koostettu vuosien 2020–2021 aikana tehdyistä Alaston Suomi

-käyttäjien haastatteluista (n=31) sekä havainnoinnistani alustalla. Tutkimus on läpäissyt eettisen ennakoarvioinnin.

Vuonna 2007 perustettu Alaston Suomi (alastonsuomi.com) on ”astetta rohkeampi kuvagalleria, jossa voi julkaista kuvia, joita muihin gallerioihin ei välttämättä hyväksytä”. Alusta mallinnettiin vuonna 2000 perustetun suomalaisen kuva- ja yhteisöpalvelu IRC-Gallerian pohjalta. Nuorten suosimassa IRC-Galleriassa alastomuuteen ja seksuaalisuuteen viittaavat sisällöt kieltettiin käyttäjäkunnan suojaamiseksi. (IRC-Galleriasta ks. Lehtinen 2007.) Vitsistä lähtenyt idea galleriasta, jonne nimenomaan pitäisi ladata alastonkuvia, saavutti suuren suosion räjähdysmäisen nopeasti (Nelonen.fi 2016). Tätä artikkelia kirjoitettaessa Alaston Suomi -sivustolla on yli 119 000 käyttäjätiliä, noin miljoona ladattua kuvaa ja yli kaksi miljoonaa kuukausittaista sivustovierailua (Alastonsuomi.com 2022). Pääosa sivuston käytöstä tapahtuu anonyymisti. Sivustoa on mahdollista käyttää eri tarkoituksiin, kuten kuvien ja videoiden katseluun, oman materiaalin julkaisuun, kontaktien solmimiseen ja kommunikointiin. Sivustoa voi selata rekisteröitymättömänä käyttäjänä, mutta sivuston rekisteröityminen avaa useampia toimintoja, kuten kommunikoinnin toisten käyttäjien kanssa. Maksullisen VIP-jäse-

nyyden ostaneille toiminnot ovat vielä perusjäsenyyttä kattavammat.

Alaston Suomi nivoutuu nimensä mukaisesti suomalaiseen kansallisvaltioon, sen lainsäädäntöön ja maantieteellisesti rajattuun kielellis-kulttuuriseen kuviteltuun yhteisöön (Anderson 1983). Monelle sivuston käyttäjälle, kuten artikkelin alussa lainatulle haastateltavalle, suomalaisuus näyttäytyy luovuttamattomana osana alustaa. Haastateltavan pohdinta siitä, voisiko vastaava sivusto olla mahdollinenkaan toiseen valtioon kytkeytyen, on niin ikään perusteltu. Paikallinen sosiaalinen media, joka sallii alastomuuden ja seksuaaliset sisällöt, ei ole itsestäänselvyys ajassa, jossa suosituimmat kansainväliset somejätit suitsivat seksisisältöjä varsin tiukasti (Gillespie 2018; Molldrem 2019; Paasonen, Jarrett & Light 2019; Spišák ym. 2021; Tiidenberg 2021).

Alastoman Suomen kuvavirrasta vain häviävän pieni osa läpäisisi somejättien sensuuriseulan, ja käyttäjät ovat tästä hyvin tietoisia. Kuten eräs käyttäjä kuvaa: ”[Alaston Suomi] mahdollistaa just sen, että mä pystyn ilmaisemaan itseäni paljon laajemmin mitä muualla somessa, just alastomuuden suhteen ja seksuaalisuuden suhteen” (H2). Kuvissa korostuvat vaatteettomat kehot ja kiihottuneina sykkivät sukuelimet, katsetta ja kontaktia kutsuvat asennot,

seksiaktit, eroottiset mieltymykset, aistilliset kohtaamiset tai niiden muistot, kuten piiskauksen jälkeiset mustelmat iholla. Alaston Suomi myös kuvittaa ja kuvittelee suomalaisuutta tietynlaiseksi: alastoman keholliseksi, häpeän ylittäväksi, uteliaaksi, rohkeaksi, eroottiseksi ja ennen kaikkea kehollisuudesta nauttivaksi.

Seksuaalinen nautinto ja sen tavoittelu korostuvat Alastoman Suomen kuvastoissa ja käyttäjien keskinäisessä vuorovaikutuksessa. Nautinto itsessään on usein sivuston käytön päämäärä, olipa kyse tuokiosta itsetyydytyksen parissa tai toiveesta saada alustan kautta juttu- tai seksiseuraa. Vaikka alastomuuden, seksuaalisuuden ja nautinnon välille ei tule vetää pysyviä yhtäläisyysmerkkejä, Alastoman Suomen kontekstissa yhteydet painottuvat.

Seksuaalisuuden tutkimuksessa nautinto on usein jäänyt vähäisemmälle huomiolle katseen kiinnittyessä esimerkiksi seksuaaliterveyden ongelmiin tai sukupuolittuneisiin valtahierarkioihin (esim. Paasonen 2018, 6; Vance 1984). Nautinto ei ole yksiselitteinen asia ja vaadetta tietynlaisen nautinnon tavoitteluun voidaan käyttää myös seksuaalisuuden hallinnoinnissa (Haataja 2018). Alastoman Suomen kohdallakin on perusteltua kysyä, kenelle nautinto missäkin tilanteessa mahdollistuu ja minkälai-

sin ehdoin. Samalla on tärkeää kiinnittää huomiota nautinnon hyvinvointia edistävään potentiaaliin (Ford ym. 2019), nautinnon rooliin sosiaalisesti oikeudenmukaisempien järjestysten tavoittelussa (brown 2019) sekä tapaan, jolla nautinto kytkeytyy seksuaalioikeuksiin (Gruskin ym. 2019). Tietoisuus yhtäältä nautinnon mahdollisuuksista ja toisaalta sen rajoista ohjaa sitä, miten Alastonta Suomea tässä artikkelissa kartoitetaan.

Alastonta Suomea kartoittamassa

Seksuaalimaantieteessä tarkastellaan tapoja, joilla seksuaalisuus, tilallisuus ja paikallisuus kytkeytyvät toisiinsa (esim. Bell & Valentine 1995; Brown & Browne 2016; Ramos & Mowlabocus 2021). Tukeudun feministisen maantieteen pioneeri Doreen Massey'n (1994) ajatteluun tilasta ja paikasta sosiaalisina prosesseina, jotka liittyvät erottamattomasti ajallisuuteen. Massey'n ajattelussa tila järjestyy sosiaalisesti ja järjestää sosiaalista. Sosiaalinen oleminen ja vuorovaikutus läheisyyksineen ja etäisyyksineen jäsentyvät yhteiskunnallisten valtasuhteiden kautta. Valtasuhteet strukturoivat tiloja sekä sitä, miten näissä on mahdollista toimia. Paikka on tapa, jolla sosiaaliset suhteet järjestyvät ja artikuloidut tiettyinä ajan hetkenä tiettyssä

sijainnissa. Paikan tarkkarajaisuus on illuusio ja paikka tulee olevaksi aina suhteessa siihen, mitä rajautuu paikaksi ymmärretyn ulkopuolelle. (Mt., 3, 5, 168; ks. myös Nash & Gorman-Murray 2016, 401.) Näin ymmärrettynä Alastomassa Suomessa ja sen käytössä on kyse paitsi paikallisuudesta, myös rajanveidoista paikkaan kuulumisen suhteen.

Paikan ja tilan sosiaalisiin järjestyksiin liittyen hyödynnän sukupuolentutkija ja antropologi Ara Wilsonin (2016) ajatusta *intiimin infrastruktuurista (infrastructure of intimacy)*. Infrastruktuuri on se osa todellisuutta, jonka on oltava olemassa toiminnan mahdollistamiseksi (mt., 249). Wilson käyttää esimerkkinä wc-tilaa tarkastellessaan tapoja, joilla esimerkiksi sukupuoli, ihonväri ja seksuaalisuus ovat kytkeytyneet siihen, kenelle ja mihin tarkoituksiin tila kuuluu. Massey'n ajatteluun peilaten infrastruktuurit materialisoivat tilallisia ja ajallisia sosiaalisia järjestyksiä muokaten näin tiloissa toimimisen sekä läheisyyden ja etäisyyden säätelyn mahdollisuuksia.

Tässä artikkelissa ymmärrys infrastruktuurista paikantuu ennen kaikkea Alastoman Suomen alusta-arkkitehtuuriin, toiminnallisuuksiin ja tapoihin, joilla nämä kehystävät alustan sosiaalista ja seksuaalista todellisuutta (Gibbs ym. 2014, 257; McVeigh-Schultz & Baym 2015). Digitaaliset teknologiat asettuvat

pitkään historialliseen jatkumoon tapoja, joilla seksuaalisuutta on hallinnoitu, eikä digitaalinen infrastruktuuri toimi erillään siitä, mikä on digitaalisen ulkopuolella (Mowlabocus 2016, 391). Samalla erilaiset verkkoalustat ja sovellukset kietoutuvat ennennäkemättömän tiukasti siihen, miten seksuaalisuutta ja sosiaalisuutta voidaan tässä ajassa elää todeksi (Rasmussen 2014, 3; Tiidenberg & van der Nagel 2020).

Artikkelin aineisto on koostettu digitaalisen etnografian keinoin (Markham 2020). Olen tehnyt havainnointia Alastomassa Suomessa sekä etähaastattelut 31 alustan käyttäjää. Havainnoinnilla on ollut olennainen rooli siinä, miten Alaston Suomi tulee itselleni ymmärrettäväksi ja eteenpäin kerrottavaksi. Havainnointi korostuu kohdissa, joissa kuvaan sivuston visuaalista kulttuuria. Ikkuna Alastomaan Suomeen avautuu kuitenkin ennen kaikkea tutkimushaastatteluiden kautta. Haastateltavat ovat yhtä aikaa artikkelin keskeisimpiä asiantuntijoita sekä henkilöitä, jotka eivät seksuaaliseen itseilmaisuuksiin liittyvän stigman vuoksi voi esiintyä omalla nimellään.

Tavoitin haastateltavat aluksi suomalaisten seksuaalisuutta käsittelevien internetfoorumien kautta. Haastattelujen käynnistyttyä olennaiseksi muodostui myös lumipallomenetelmä, jos-

sa haastatellut levittivät kutsua edelleen omissa verkostoissaan. Koska seksuaalisuutta käsittelevä haastatteluaineisto sisältää lähtökohtaisesti arkaluontoiseksi määrittyvää dataa, aineistonkeruu suunniteltiin siten, että haastateltavien henkilö- ja taustatietoja kerättiin mahdollisimman vähän. Tutkimukseen oli mahdollista osallistua nimeään ja kasvojaan paljastamatta, ja osa haastateltavista toimi näin itseään suojatakseen. Artikkelissa käytetään useita suoria lainauksia haastateltavien puheesta. Koska kyseessä on hyvin tuore aineisto pieneltä kielialueelta, jossa myös seksuaalisten alakulttuurien piirit ovat varsin pienet, haastateltavia ei pääosin yksilöidä muutoin kuin haastattelutunnuksen (H + juokseva numero) avulla.

Tutkimushaastateltavat ovat syntyneet 1960–1990-luvuilla, edustavat eri sukupuolia ja seksuaalisia identiteettejä sekä mieltymyksiä ja käyttävät alustaa varsin moninaisin tavoin. 15 haastateltavaa toimii alustalla mieskäyttäjänä ja 16 naiskäyttäjänä. Kaikkien haastateltavien äidinkieli ei ole suomi, mutta kaikki haastattelut tehtiin suomeksi. Haastatteluhetkellä kaikki haastateltavat asuivat Suomessa. Mukana on haastateltavia, jotka ovat käyttäneet alustaa sen perustamisesta lähtien, sekä haastateltavia, jotka ovat tehneet käyttäjätilin alle vuosi ennen haastatteluajankohtaa.

Haastateltavat korostavat Alastoman Suomen käyttäjäkunnan moninaisuutta ja sitä, miten sivusto on ”tällanen tosi perisuomalainen kansan läpileikkaus” (H26). Moninaista käyttäjäkuntaa yhdistää ennen kaikkea seksuaalinen vapaamielisyys ja kehoillisuuden, seksuaalisuuden ja Alastoman Suomen kaltaisten tilojen näkeminen merkityksellisenä osana inhimillistä elämää.

Aineiston analysointitapaa kutsun internetiä tutkivaa kaksikkoo Annette Markhamia ja Ane Katherine Gammelbya (2018) mukaillen virtaavaksi lukemiseksi (*flow*). Virtaavassa lukemisessa on kyse sekä siitä, mitä tutkitaan että siitä, miten tutkitaan (mt., 454–455). Internetalustat eivät ole tarkkarajaisia konteksteja, vaan jatkuvassa liikkeessä alati käynnissä olevan kommunikation, kuten kuvien latausten ja poistojen, reaktioiden tai kommenttien ja näiden editointien kautta. Verkossa tapahtuva toiminta linkittyy lisäksi verkon ulkopuoliseen elämään tavalla, joka tekee näiden erottamisen toisistaan vaikeaksi, ellei mahdottomaksi (mt., 452). Aineisto on aina tuotettu esitys tietystä sijainnista tietyssä ajan hetkessä. Alastomassa Suomessa on esimerkiksi yli miljoona kuvaa. Olen tutkimusta tehdessäni katsonut läpi tuhansia kuvia, mutta näkemättä jäänyt ylittää silti määrässä nähdyn. Alustalla on lisäksi yksityistä tai

rajatusti näytettävää sisältöä, johon minulla ei ole pääsyä. Kuva, joka on nähtävillä tänään, ei ehkä ole sitä enää huomenna. Alaston Suomi jatkaa virtaamistaan, ja tämä artikkeli kiinnittyy siihen havaintojen kokonaisuuteen, joka on ollut minulle saatavilla kirjoitushetkellä.

Virtaavan lukutavan toinen olennainen kysymys liittyy siihen, miten tutkitaan: millä logiikalla aineistovirran läpi kuljetaan ja millaisin perustein sitä analyysissa järjestetään. Feministisen tutkimuksen paikantumista korostavaan traditioon nojaten Markham ja Gammelby (2018, 455) painottavat, että virtaava lukeminen on analyttisesti selektiivistä. Aineistoon uppoutuminen (*immersion*) tekee mahdolliseksi toistuvuuksien, kaavojen ja hiljaisuuksien havainnoinnin, mutta se, mihin huomio kiinnittyy, ei ole sattumanvaraista. Aineiston luentaa ja jo haastattelukysymyksiä on ohjannut teoreettisesti motivoitunut kiinnostus risteyskohtiin, joissa Alastoman Suomen käyttäjät neuvottelevat seksuaalisuudesta ja suomalaisuudesta digitaalisessa tilassa. (Ks. mt., 457–462.)

Uppoutuminen ja aineiston järjestäminen on merkinnyt sivustovierailuja, sivustolle kirjautumista käyttäjänä (ks. Light, Burgess & Duguay 2018), haastatteluista, useita haastatteluaineiston luku-kertoja, aiheiden ja teemojen koodaamista litteraatioihin, muistiinpanojen

tekemistä, käsitekarttojen piirtämistä ja kartoista takaisin aineistoon palaamista tulkintojen tarkistamiseksi. Tavoitteeni ei ole tuottaa tilastollista keskiwertokuvaa Alastomasta Suomesta tai sen käyttäjästä, vaan valottaa alustan käyttöä valitsemastani seksuaalisuuteen ja suomalaisuuteen kytkeytyvästä kulmasta. Tar kasteluni kautta piirtyvä näkökulma on väistämättä osittainen (Haraway 1988).

Otantamenetelmästä johtuen haastateltavien joukko on valikoitunut. Olen tavoittanut henkilöitä, joille Alaston Suomi nautintoineen on ollut tavalla tai toisella merkittävä. Käyttäjien sitoutuneisuus alustaan ei kuitenkaan merkitse sitä, että he tulkitsisivat alustaa ja sen tapahtumia myötäkarvaan. Päinvastoin haastateltavat kannattelevat ristiriitaisuutta: sitä, miten Alaston Suomi on yhtäältä hieno ja tärkeä ja toisaalta joiltakin osin hankala paikka. Pyrkimykseni on tuoda tutkimusosallistujien ääntä kuuluviin tavalla, joka tekee oikeutta haastateltavien ajatuksille moninaiset äänenpainot sallien.

Analyysi etenee siten, että käsitte-
len aluksi tapoja, joilla Alaston Suomi nivoutuu aineistossani osaksi suomalaista mielen- ja kulttuurimaisemaa. Tämän jälkeen pureudun siihen, millaista nautinnon kartastoa Alastoman Suomen kautta piirretään. Sekä kansallisissa mielikuvastoissa että kartoissa on kyse

rajaamisesta: siitä, mikä mahtuu sisälle ja siitä, mikä jää ulos. Analyysini lopussa paneudunkin tapoihin, joilla Alastomassa Suomessa neuvotellaan seksuaalisuudesta ja siitä, kenelle se kuuluu. Artikkelin päättää pohdinta nautinnon rajoista ja utopioista.

Kotikutoinen kansallinen tila

[S]iis kyllä se tekee tästä olemisesta varmaan tosi omintakeisensa verrattuna että ois kansainvälinen sivusto, missä ois vaikka vaan alajaosto Suomelle. Tän saavutettavuus on paljon parempi näin kun tää on oikein kotikutoinen ja kaikki on suomeksi. – – Täs nyt tietää että nää todennäköisesti on jostain täältä Suomesta, niin siit tulee ehkä se, vaikee sanallistaa mut, todellisempi on huono sana mut on helpommin kuviteltava se näiden tyyppien todellisuus verrattuna että ois joka maailman kolkasta porukkaa. (H16)

Alaston Suomi tarjoaa nimensä mukaisesti tilaa alastomuudelle sekä siihen liittyen seksuaalisuudelle ja nautinnolle: ”niin ku sen nimikin on Alaston Suomi, et me olemme suomalaisia ja tykkäämme olla alasti [naurahtaa]” (H10). Sivuston ajallinen ja tilallinen ymmärrettävyys on olennaisella tavalla sidoksissa suomalaisuuteen kuviteltuna yhteisönä,

siis sekä mielenmaisemana että kansallisen alueena (Anderson 1983). Luvun alussa lainatun haastateltavan sanat tiivistävät aineistossa usein toistuvan ajatuksen: kokemuksellinen ja maantieteellinen läheisyys suomalaisuuteen synnyttää ”kotikutoisen” tilan, jossa kosketuspinta toisten käyttäjien todellisuuteen avautuu paremmin kuin vastaavanlaisella ulkomaisella alustalla. Myös ulkomaisella pornosivustolla eroottista materiaalia julkaisseen käyttäjän sanoin ”Alastoman Suomen kans on paljon intiimimpi se tunne” (H25). Vaikka haastateltavan video sai ulkomaisella sivustolla satoja tuhansia katselukertoja enemmän kuin Alastomassa Suomessa, eivät katselukerrat tuntuneet niin merkittävilä, sillä ulkomaisia katsojia hän ei todennäköisesti koskaan tulisi tapaamaan.

Intiimi läheisyys suomalaisuuden symbolisiin ja materiaalsiin järjestyksiin merkitsee sivuston käyttäjille ennen kaikkea kuulumista, joka määrittyy tuttuutena, luotettavuutena ja turvallisuutena. Turvallisuuden merkitys korostuu alustalla, jonka näkyvin osa muodostuu käyttäjien eroottisista omakuvista, joiden ei-toivottu leviäminen voisi jo itsessään aiheuttaa monelle hankaluuksia. Suhteellisen selkeä ja suomenkielinen sivustorakenne herättää luotamusta, vaikka alusta-arkkitehtuuri ei ratsastakaan teknologisen kehityksen

aallonharjalla. Muutamalle haastateltavalle olennaista on myös palvelimien oletettu sijainti: ”jotenki semmonen turvallisempi olo ehkä kuitenkin, kuin että lataisi sitten kuvia jonnekin, no OnlyFansin jonnekin palvelimille ties minne Cayman-saarille” (H10). Digitaalisen turvan infrastruktuurit ovat kuitenkin häilyviä ja edellä lainattu haastateltava miettiikin, että toisaalta voi tulla ”jotenkin semmonen valheellinen turvallisuuden tunne siitä, että nyt ollaan Suomen lipun alla”. Turva voi kietoutua myös laajempaan suomalaista yhteiskuntaa ja sen instituutioita kohtaan tunnettuun luotamukseen: jos jotakin ei-toivottua tapahtuisi, ”sä voit ilmoittaa ja poliisilla on jonkinlaista valtaa vielä Suomessa” (H6).

Alastonta Suomea kohtaan tunnettu luottamus ja turva sekä sivuston verrattain suuri käyttäjämäärä valavat rohkeutta seksuaaliseen itseilmaisuun. Visuaalisen kuvaston tavallisuus ja kansallinen kotikutoisuus nähdään haastatteluissa vahvuutena, joskin osa haastateltavista myös kritisoi heikkolaatuisten kuvien suurta määrää. Sivustolla ”näkee että muutkin tavalliset mattimeikäläiset harrastelee kaikennäköstä, ettei se oo kaikki tollasta tuotettua pornoa, tai sitä kautta tullutta näyteltyä juttua ja ideaa – – siel on tavallisia ihmisiä, jotka tuo sitä omaa seksuaalisuuttaan julki” (H12). Mediatutkijat Katrin Tiidenberg ja Edgar

Gómez Cruz (2015, 91, 95) kirjoittavat siitä, miten tilat, joissa itsestä otettuja kuvia on mahdollista julkaista, voivat haastaa totuttuja visuaalisia kuvastoja kiillotettuine pintoineen ja opettaa uusia näkemisen ja katsomisen tapoja. Muiden ”mattimeikäläisten” tuottama sisältö näyttäytyy samaistuttavana, jolloin alustalla nähdystä kiinnostavista asioista ja aistillisista elämyksistä on helpompi oppia ja inspiroitua.

Mediatutkija Susanna Paasonen on analysoinut seksuaalisuutta leikin ja leikillisyyden kautta (2018), ja näkökulma soveltuu hyvin Alastoman Suomen seksuaalimaisen tarkasteluun. Leikillisyyden hahmottuu avoimuutena aistillisuuden ja kehollisten mahdollisuuksien kekeilevalle tutkailulle. Alustan eroottisissa kuvastoissa leikillisyydellä ja nautinnolla on arvo itsessään, ja yhteisöllisyyttä määrittääkin haastateltavien mukaan seksuaalinen uteliaisuus. Vaikka haastateltavien mielestä suomalaiset ovat globaalisti tarkastellen seksuaalisesti vapaamielisiä, alustan käyttäjät nähdään keskimäärin vapaamielisempinä kuin suomalaiset yleensä. Alastoman Suomen vapaamielinen suomalaisuus on eroottista ja nauttivaa. Sivusto mahdollistaa yhteisöllisyyden, ”joka rakentuu sen seksuaalisuuden ympärille – – sitä niin sanotusti juhlistaen tai – – sitä aihetta käsitellen” (H26). Olipa kyseessä seksuaalisuuden

juhlistaminen tai käsitteleminen, alustan seksuaalikulttuurissa olennaiseksi piiritty sekä läheisyys kotikutoiseen tavallisuuteen että etäisyys perinteiseksi mieltävään suomalaiseen seksuaalisuuteen.

Kansallismaiseman uudelleenkoodaus

Valokuvagallerian logiikalla toimiva Alaston Suomi ammentaa vahvasti suomalaisuudesta, sen kuvitellusta yhteisöllisyydestä ja kulttuurisista kuvastoista. Suomalaisuuden kulttuurisia kuvastoja myös tuotetaan ja kuratoidaan Alastomassa Suomessa. Alustan päättymätömässä kuvavirrassa oletetun suomalaisuuden kautta tunnistettavat julkiset tai puolijulkiset tilat, kuten pellonreunat, järvimaisemat, saunat tai kaupunkien kadut, muuttuvat potentiaalisiksi nautinnon paikoiksi niissä kuvattujen alastomien vartaloiden ja eroottisten kohtaamisten myötä.

Kuvauspaikkojen valinnalla on mahdollista uudelleenkodeata kulttuurisesti tunnistettavia paikkoja nautinnollisiksi, mutta yhtä lailla tehdä omaa eroottista materiaalia tunnistettavaksi paikallisuuteen ja suomalaisuuteen kiinnittyen. Kulttuurisesti tunnistettavien elementtien merkitys korostuu alustalla, jolla materiaalin julkaisu on potentiaalisesti

stigmatisoivaa ja henkilöllisyyteen liittyvää tunnistettavuutta rajataan verrattain tarkasti. Alastoman Suomen tyyppikuva, eli lähiotos erektoituneesta peniksestä, hukkuu helposti sivuston kuvavirtaan, jota yksi haastateltava kuvasi huvittuneesti ”kikkelimereksi” (H11). ”Dickpicin” ottaminen tunnistettavassa kuvauspaikassa, esimerkiksi kansallispuistossa tai ikonisen kaupunkimaa-merkin läheisyydessä, on keino erottua ja tuoda kuvaan tuttuuden ja tunnistettavuuden elementtejä ilman että anonymiteetti vaarantuu (”dickpic”-kuvien kontekstisidonnaisista merkityksistä ks. Paasonen, Light & Jarrett 2019).

Ajan ja tilan eroottinen uudelleenkodeaus tulee mahdolliseksi paitsi omaehtoisien materiaalin tuottamisen ja julkaisemisen, myös sivuston käyttötottumusten myötä. Vaikka Alaston Suomi ei ole mobiilioptimoitu, moni haastateltava käyttää sitä puhelimellakin. Sivusto kulkee näin mukana arjessa, ja sen käyttö voi osaltaan haastaa rajaa seksuaaliseksi ja ei-seksuaaliseksi mieltävien elämänalueiden välillä. Osa kertoi selaavansa alustaa esimerkiksi kesken työpäivän tai vähintäänkin ruokatauolla. Tämä tuo nautinnon ja ”tuhman jutun” (H4) osaksi usein epäseksuaaliseksi mieltävää työntekoa ja toisaalta rytmittää työpäivää eroottisen tutkailun mahdollistavien taukojen myötä. Edellä kuvatun kal-

taiset mikrotapahtumat muuttavat hetkellisesti ajan ja tilan järjestyksiä ja kokemuksellisia rekistereitä (Paasonen 2021, 113–115). Työpäivä, joka tavallisesti mieltyy välinearvon ja suorittamisen alueeksi, tekee tilaa sen itsensä vuoksi tapahtuvalle seksuaaliselle leikille.

Vaikka sivustoa käytettiin monenlaisissa tilanteissa, olivat haastateltavat varsin yksimielisiä siitä, että Alaston Suomi ei kuulu maisemiin, joissa on läsnä sivilisiä. Yksityisissä tiloissa, kuten kodeissa, tärkeäksi koettiin etenkin sen varmistaminen, etteivät lapset eksy sivustolle. Julkisissa tiloissa haluttiin suojella heitä, joiden katse saattaisi vahingossa eksyä mobiililaitteen ruudulle. Alustan arkkitehtuurissa etusivu muodostaa kollaasin satunnaisista, usein suoran seksuaalisista kuvista ja kun sivuston avaa, sillille ”lävähtää iso määrä alastomia ihmisiä” (H5). Alustan käyttö esimerkiksi liikennevälineissä aiheutti pohdintaa seksuaalisille sisällöille soveltuvista paikoista: ”ja sit mä tajuun että ei vitsi, nyt joku saattaa tos vieres nähdä et mulla on jotain munan kuvia täällä – sit mä oon aina vähä sillain et, laitetaas tää nyt pois” (H7). Julkista käyttöä rajasikin ennen kaikkea halu suojella kanssaihmissä mahdolliselta altistumiselta seksuaaliselle materiaalille.

Tapa, jolla Alastomassa Suomessa yhtäältä koodataan sijainteja seksuaali-

lisiksi ja toisaalta tuodaan paikallisuutta osaksi seksuaalista itseilmaisua, saa käyttövoimaansa yksityisen ja julkisen välisestä jännitteestä ja seksistä tämän jännitteen virittäjänä. Seksuaalisen näkyvyyden oletusasetuksena on perinteisesti toiminut yksityinen tai tunnusuksellinen sfääri, mikä osaltaan liittyy ajatukseen seksuaalisuudesta yksilön syvimpänä olemuksena ja ”totuutena” (Berlant & Warner 1998; Foucault 1990/1976). Alaston Suomi voidaan nähdä tilana, jossa ikonisia suomalaisia kuvastoja ja paikkoja voi seksuaalisoida ja pervouttaa sekä toisaalta tuoda yksityisen piiriin lipuvaa seksuaalisuutta osaksi julkisia tiloja ja tilanteita, kuten bus-simatkaa. Läheisyydellä ja etäisyydellä leikkivät haastateltavat ovat kuitenkin varsin tietoisia julkisen ja yksityisen tilan rajanvetoon liittyvistä pelisäännöistä. Eroottista materiaalia on tarpeellista rajata kohti yksityistä sekä itsen että kanssaihmissen suojaamiseksi. Esiin piirtyy suostumuksellisuutta korostava kulttuuri, jossa ollaan tarkkoja siitä, että seksuaalista suorasukaisuutta ei tuoda sivullisten silmille paikoissa, joihin sen ei katsota soveltuvan.

Nautintojen maantiede

Siinä missä sivullisia nähdään tarpeelliseksi suojata Alastoman Suomen kuva-

virralta, seksi- tai muuta seuraa etsittäessä olennaista on nimenomaan huomion herättäminen ja kontaktin luominen. Liveseuraa etsittäessä maantieteellisen sijainnin merkitys korostuu, sillä on tärkeää päästä samalle kartalle paitsi henkisesti myös fyysisesti. Alastoman Suomen profiilissa on mahdollista julkaista oma sijaintitieto, ja kirjautuneena toisia käyttäjiä on mahdollista hakea sijaintitietoon perustuen. Sijainnin merkitseminen ei kuitenkaan ole pakollista, eikä alustan arkkitehtuuri sisällä paikannukseen perustuvia toimintoja toisin kuin monet nykyiset seuranhakusovellukset (esim. Mowlabocus 2016). Sivuston retroluonteelle ominaisesti moni ilmaisee sijaintinsa lankapuhelimen suuntanumeroilla, jolloin sijainti hahmottuu ennemminkin alueellisesti kuin paikkakunnan kautta. Koska alustan hakutoiminto ei aina toimi toivotusti, osa ilmoittaa sijaintinsa liittymällä paikallisiin ryhmiin, joita ”on joka niemeen ja notkelmaan” (H10) ja jotka näkyvät käyttäjän profiilissa. Tapaamisten koordinaateista on kuitenkin sovittava aina erikseen.

Suhteellisen jaettu käsitys haastateltavien keskuudessa on se, että käyttäjiä on eniten Suomen suurissa kaupungeissa. Taustalla nähdään lähinnä käytännölliset asukastiheyteen liittyvät syyt ja toisaalta ajatus siitä, että suurten kau-

punkien asukkaat ovat kenties seksuaalisesti vapaamielisempiä kuin pienten. Tutkimushaastateltavien joukossa on sekä suurissa kaupungeissa että maaseudulla asuvia henkilöitä, ja jakolinja edistyksellisen kaupunkimiljöön ja takapajuksen maaseudun välillä on yksinkertaistus (Johnson, Gilley & Gray 2016, 6–7). Suuremmissa kaupungeissa asuva haastateltava pohtii paikallisuutta seuraavasti:

Täällähän voi asuinpaikan laittaa aika vapaasti ja tälleen, kai se varmaan menee silleen kuitenkin että Helsingissä ja isommissa kaupungeissa tällä on enemmän käyttäjiä. Ja pienemmistä paikoista on vähemmän, mut sekin voi olla tosi hyvä jos miettii pienempien paikkojen käyttäjiä, heillehän se on tosi tärkeä koska hehän nimenomaan ei pääse, ei oo mitään ravintoloita tai ei oo mitään seksibileitä niin kun josain paikoissa on, he ei pääse osallistumaan. Pienemmille paikoille tää voi olla tosi tärkeä yhteys päästä näkemään eri puolilta suomalaisia. (H1)

Lainatussa hahmotelmassa piirtyy esiin Alastoman Suomen kartta, jossa valtaosa alustan käyttäjistä sijoittuu suuriin kaupunkiin. Osa haastateltavista hahmottelee Suomen kartan ylle ja siihen limityten myös toista sosiaalista karttaa, jossa tiettyihin Suomen kaupunkiin yhdistyy esimerkiksi seksuaalinen ”vapaa-

mielisyys” (Tampere) tai ”pervertikkojen” suuri määrä (Lahti). Voi olla niinkin, että tietyt kaupungit eivät ole omalla ”kartalla millään tavalla maantieteellisesti, mut sit ne on AS-kartalla tosi vahvasti edustettuna” (H10).

Alustalla piirtyvä eroottinen kartasto mahdollistaa suunnistamisen kohti potentiaalista nautintoa. Alastoman Suomen maantieteessä sekä suuressa kaupungissa asuminen että etäisyys suuresta kaupungista voi olla erityisen merkityksellistä: ensimmäinen eroottisten kohtaamismahdollisuuksien ja jälkimmäinen niiden puuttumisen kautta. Jälkimmäisessä tapauksessa koettu läheisyys ja digitaalisen tilan jakaminen voi tärkeällä tavalla kompensoida maantieteellistä etäisyyttä nautinnon mahdollisuuksiin.

Etäisyyden ja läheisyyden neuvotteluissa paikantavien ominaisuuksien puuttuminen ja toisaalta tieto siitä, että ilmoitetut paikkatiedot saattavat pitää paikkansa tai eivät, voi itsessään olla osa sivuston viehätystä. Useampi haastateltava mainitsee kutkuttavana ajatuksen siitä, että silmille avautuva, usein kuitenkin anonyymi profiili voisikin kuulua vaikkapa naapurille:

Totta kai se merkkää sillä että ne on suomalaisii ihmisiä joita siel pääasias, tai Suomessa asuvia ihmisiä joita nä-

kee. Ne on tietyl taval lähellä olevia, siinä pääsee toteutumaan tää tietynlainen naapurin puolelle tirkistely, se voi olla ihan hyvin mun naapuri jonka kuvaa mä kattelen siinä. (H20)

Naapuruuden kutkuttavuuden taustalla on ajatus alustan käyttöön liittyvän kokemuksellisen läheisyyden potentiaalista kytketymisestä maantieteelliseen läheisyyteen. Pienessä maassa läheisyyden potentiaali voi toteutua myös ei-toivotusti, jos tulee tunnistetuksi vastoin tahtoaan. Osalle haastateltavista näin oli tapahtunut. Liiallinen läheisyys rikkoo mahdollisuuden säädellä välimatkaa alustaan ja toisiin käyttäjiin itselle soveltuvalla ja turvallisella tavalla. Tunnistettavuuteen sisältyvästä riskistä ollaan kuitenkin tietoisia, ja haastateltavilla on käytössään moninaisia strategioita anonyymiteetin ja halutun etäisyyden säilyttämiseksi (anonymisoinnista ja luottamuksesta suhteessa kuvien jakamiseen ks. Albury & Byron 2016, 5–7; Tiidenberg 2016, 1565). Omia kuvia esimerkiksi rajataan ja muokataan, tunnistettavia yksityiskohtia kuten tatuointeja tai sisustuselementtejä häivytetään ja yhteystietojen antamista harkitaan tarkkaan. Riskeistä huolimatta digitaalinen tila tarjoaa valtaosalle haastatelluista merkittävää turvaa nautinnon maastoissa suunnistamiseen.

Nettimaailma turvallisempänä tilana

Mä koen että tämmönen nettimaailma on mahdollistanu sen, että ihmiset pystyy jotenkin vapaammin tuomaan itteensä esille ja se vapauttaa jotenkin itseään ehkä myös muillakin elämän osa-alueilla. Ja on ihmisillä parempi ehkä sit olla itensä kanssa. (H9)

Alaston Suomi kytkeytyy vahvasti kansalliseen materiaalis-kulttuuriseen tilaan. Yllä lainatun haastateltavan sanoin nettimaailma muodostaa kuitenkin myös omaa, digitaalista tilaansa läheisyyksien ja etäisyyksien neuvottelulle. Tämän tilan kutsuvuus voi määrittyä erontekona maantieteelliseen tai kokemukselliseen: ”Alaston Suomi mahdollistaa nimenomaan anonyyminä oman seksuaalisuuden ilmasemista niinku sä oikeesti sen koet. – – Sä voit pukee ne sukkahousut ja korkokengät vaikkasä oisit mies, ja esitellä niitä valokuvissa, kun tosielämässä sä saat olla se kiltti perheenisä, joka kulkee remppahaalarissa aamulla töihin ja tulee illalla töistä pois” (H13). Digimaailma voi tarjota tien paikkaan, joissa ihminen saa elää kehollisuuttaan ja seksuaalisuuttaan todeksi eri tavalla kuin ”tosielämässä”.

Kuten edellä on jo mainittu, haastateluissa puhuttiin sekä asuinpaikan koon että laajemmin alueellisuuden vaikutuk-

sista seksuaalisuuden toteuttamismahdollisuuksiin. Omaan sijaintiin liittyvän informaation säätely tuo turvaa ja alueellista yhdenvertaisuutta Alastoman Suomen käyttöön. Nettimaailmassa käyttökokemusta voi muokata niin läheisyydestä kuin etäisyydestäkin käsin: rajata informaatiota tilanteessa, jossa saattaisi jäädä kiinni vaikkapa ”pienessä kylässä tutuille” (H28) tai katsoa ”ihan suosiolon jonkun toisen paikkakunnan ihmisiä” (H5), jos ei toivo yllättävää kohtamista kadulla. Maantieteellinen Suomi ei ole kulttuurisesti yhtenäinen, ja joillakin alueilla esimerkiksi konservatiivisen uskonnollisuuden osuus voi olla suurta. Seksuaaliseen alakulttuuriin paikantuva haastateltava, joka kertoi tulevansa konservatiivisesta ja uskonnollisesta taustasta toteaa, että Alaston Suomi ”on yks harvoista paikoista missä mä voin olla täysin oma itseni” (H30). Usealla haastateltavalla oli puutetta tiloista, joissa he saisivat olla täysin totta myös seksuaalisuudessaan.

Digitaalinen tila seksuaalisuudelle ja vertaistuelle voi olla äärimmäisen tärkeä paikoissa, joissa lähiyhteisön näkemykset ovat ristiriidassa oman seksuaalisuuden kanssa. Alustat, sivustot ja sovellukset, jotka mahdollistavat anonymiteetin, itseilmaisun, keskustelun ja seuranhaun ovat historiallisesti olleet erityisen tärkeitä queerväestölle sekä hen-

kilöille, joiden seksuaalisuus eroaa valtavirrasta. Digitaalisissa vertaistiloissa on mahdollista siirtyä marginaalista keskiöön ja tulla ymmärretyksi ilman tarvetta puolustella tai selitellä itseään. (Byron 2019, 336–338; Gray 2009.) Valtavirrasta eroavaan seksuaalisuuteen liittyvä stigma ja omiin mieltymyksiin liittyvä häpeä olivat varsin tuttuja monille haastateltaville, mikä korosti seksuaalisuutta syleilevään alustayhteisöön kuulumisen merkityksellisyyttä.

Kansakunnan kaanoniin kuuluminen

Alaston Suomi piirtää suomalaisen seksuaalisuuden kuvastoja tietynlaisiksi ja ottaa näin kantaa siihen, millaista on olla alaston, seksuaalinen suomalainen. Seksuaalikansalaisuuden käsitteellä viitataan tapoihin, joilla seksuaalisille toimijoille osoitetaan oikeuksia, velvollisuuksia ja mahdollisuuksia kansallisissa konteksteissa (Bell & Binnie 2000). Kansalaisuuden tavoin myös seksuaalikansalaisuuden logiikka jakaa ihmisiä sisä- ja ulkoryhmään, jälkimmäisessä tapauksessa suhteessa siihen, miten hyvin heidän seksuaali- ja ihmissuhdekuvionsa vastaavat kansallisia ihanteita (mt., 2–3). Kansallisissa seksuaalisuuden kuvastoissa ja instituutioissa hallinnoidaan ymmärryksiä siitä, minkälai-

nen seksuaalisuus näyttäytyy hyvänä ja toivottavana ja toisaalta ei-toivottuna ja vältettävänä (Rubin 2006/1984). Alastomassa Suomessa neuvottelun kohteeksi asettuu paitsi kysymys siitä, kenelle nautinto kuuluu, myös kysymys siitä, kuka voi kuulua seksuaaliseen alustayhteisöön ja ottaa siellä tilaa.

Kulttuurinen ja maantieteellinen läheisyys ovat olennaisia suhteessa kuulumiseen, mutta eivät välttämättä takaa jäsenyyttä kansallisessa kaanonissa. Eroottiset samaistumiskohteet ja keskustelukumppanit tulevat läheiseksi paitsi oletetun maantieteelliskulttuurisen paikan, myös oletetun suomalaisuuden visuaalisten merkkien kautta. Seksuaalisuuden suomalaiskansallisissa kuvastoissa valkoisuus on selkeä, äänen lausumaton normi, joka kuljettaa valkoisia kehoja kohti kuulumisen keskiötä. Yhden haastateltavan arvion mukaan 99 % alustan kuvastoista esittää valkoisia henkilöitä. Toinen analysoi, että Alastomassa Suomessa vallitsee ”valkoinen kulttuuri”, joka on yhteydessä statukseen ”varsinkin jos sä oot hyvännäköinen, nuori ja valkoinen” (H19). Haastateltavan sanat kuvaavat alustatilan ja käyttäjien moninaisten positioiden merkitystä kietomalla hyvännäköisyyden, nuoruuden ja valkoisuuden toisiinsa erityisen arvokkaaksi yhdistelmäksi.

Valkoisuuden kautta mahdollistuva asema ja yhteisöllisyys asettuu hankalaan valoon yhteiskunnallisessa tilanteessa, jossa esiintyy etnonationalistista ja kansallisvaltion rajoja sulkevaa liikehdintää. Seksuaalinen vapautuneisuus ammentaa myös itsessään käyttövoimaa historioista, joissa länsimainen vapaa mielisyyttä tulee olemassa olevaksi vasten rodullistettua toiseutta (Puar 2007; ks. myös Kulpa 2011). Useampi haastateltava tuo esiin sen, että vaikka heidän nähdäkseen esimerkiksi ei-suomalaisiin ja ei-suomenkielisiin suhtaudutaan sivustolla pääosin neutraalisti – sen vähän mitä he ovat nähneet, moni korostaa – Alastomassa Suomessa esiintyy myös rasismia. Rasismin ilmenemismuodot eivät sinällään poikkea muusta yhteiskunnasta, mutta seksuaalinen konteksti tuo niihin eroottisuuteen kietoutuvia painopisteitään. Rasismi voi näyttäytyä niin negatiivisena kommentointina, ulos sulkemisena ja huomiotta jättämisenä kuin eksotisointina ja valta-asemia kyseenalaistamattomana fetisointinakin.

Valkoisuuden ohella Alastoman Suomen toimintakulttuuria jäsentää alustan sukupuolipolitiikka. Siinä missä valkaisuus ikään kuin piiloutuu suhteessa alustainfrastruktuuriin ja paljastuu vasta ladattujen kuvien kautta, sukupuoli on asetettava näkyväksi jo kirjautumisvaiheessa. Rakenteellinen säätely koskee

myös useamman kuin yhden henkilön profileita, joissa mahdollinen henkilö määrä on monogaamista parisuhdeyymmärrystä noudatellen kaksi. Profiili on mahdollista luoda miehenä (sininen nimimerkki), naisena (punainen nimimerkki) tai parina (vihreä nimimerkki, joka sekin edellyttää sukupuoliperustaista jaottelua). Omaa selausnäkyvää, jolla kontrolloidaan sitä, kenen profileita tulee lähelle ja näkyviin, on niin ikään mahdollista järjestää näiden kategorioiden pohjalta.

Sukupuolen korostuminen jo profiilia luotaessa rakentaa seksuaalista ymmärrettävyyttä sukupuoleen perustuen: sukupuolinen ymmärrettävyys toimii seksuaalisen ymmärrettävyyden ennakkoehtona (Butler 2006/1990) ja samalla sivuston käyttöehtona. Rekisteröitymisen yhteydessä on erikseen maininta siitä, että ”[v]äärän sukupuolen asettaminen johtaa välittömään tunnuksen hylkäykseen” (Alastonsuomi.com 2022). Kaksijakoinen sukupuoliymmärrys ja kielto ”väärän sukupuolen asettamisesta” vievät tilaa sukupuolen todeksi elämisen moninaisuudelta. Erityisen hankalaan asemaan joutuvat henkilöt, jotka eivät asetu binääriin, ovat transtaustaisia tai käyvät läpi sukupuolenkorjausprosessia. Transtaustainen tutkimushaastateltava oli joutunut tilanteeseen, jossa hänen kuvansa oli poistettu sivuston suku-

puolinormien vastaisena. Alustan käyttöä jatkaakseen hän joutui ”käymään tälläisiä sähköpostikeskustelua jonkun moderaattorin kanssa joka ei myöskään tunnunu ymmärtävän yhtään, että mistä on kyse” (H4). Kokemus nostaa esiin sen, miten kaksinapainen sukupuolilogiikka on läsnä sekä infrastruktuurin että toimintakulttuurin tasolla. Logiikka toimii itsestään selvänä taustarakenteena, kunnes tulee näkyviin kaksinapaisuutta haastavassa kehollisuudessa.

Virallisia alustan sukupuoliakautta koskevia tilastoja ei ole saatavilla, mutta osa haastateltavista esitti suuntaa antavia arvioita, joiden mukaan selkeästi yli puolet käyttäjistä – jopa 70–80 prosenttia – toimii miesprofiililla. Alastoman Suomen miesvaltaisuus nousi esiin valtaosassa haastatteluita alustan tilallisuutta ja käyttöä merkittävällä tavalla järjestävänä tekijänä. Etenkin naiskumppania etsivien miesten ja mieskumppania etsivien naisten välisen epäsuhtan nähtiin hankaloittavan alustan käyttöä kaikilla sukupuolilla. Sivuston toimintakulttuurissa epäsuhta näkyi niin naisten kuvien osakseen saamassa kommentituvassa, miesvaltaiseksi koetussa suorasukaisen seksuaalisoituneessa puheparressa kuin tavassa, jolla seuraa etsivät miehet monesti jäivät vaille toivomaansa kontaktia: ”[O]len miehiltä saanu kuulla esimerkiksi että ylipäättään, miessuku-

puolen edustajat saa huomommin ke-
tään juttukaveria, tai kukaan tule heille
juttulemaan ihan vaan siks et he on mie-
hiä.” (H13.) Naishaastateltavat olivat
joutuneet luomaan käytäntöjä, joilla he
pystyivät hallitsemaan lähestymispyr-
kimyksiä: yhtäältä miesprofileilta tu-
levien viestien suurta määrää ja toisaal-
ta asiattomaksi koettuja yhteydenottoja.
Haastatteluissa ja niihin liittyvissä taus-
takeskusteluissa useampi henkilö suku-
puoleen katsomatta sanoitti toivetta siitä,
että Alaston Suomi voisi olla naisystäväl-
lisempi paikka. Toisaalta valtaosa naisis-
ta alleviivasi Alastonta Suomea paikka-
na, joka nimenomaan mahdollistaa nai-
sille seksuaalista toimijuutta tavoilla, joi-
ta ympäröivä yhteiskunta ei ahtaan suku-
puolittuneine normeineen salli.

Paikat ja tilat eivät noudata tiukkaa
jakolinjaa digitaalisen ja ei-digitaalisen
välillä, vaan näiden raja on virtaava ja
huokoinen (Nash & Gorman-Murray
2016, 401–402). Alastomassa Suomes-
sakin tapahtuva läheisyyksien sukupuol-
ittunut säätely virtaa sivuston ulkopuo-
liseen sosiaalisuuteen ja toisin päin. Eräs
mieshaastateltava esimerkiksi kertoi
antaneensa tietoisesti kontakteilleen oi-
keat nimitietonsa, jotta nämä voisivat
varmistaa miehen henkilöllisyyden nu-
merohausta tai Facebookista ennen ta-
paamista. Taustalla oli yhteiskunnal-
listen valtarakenteiden tiedostaminen:

”koska mä esimerkiksi tapailin naisia ja
transihmisiä niin mä tiedän et he on vä-
hän silleen, heidän on syytä ollakin vä-
hän varovaisempia” (H15). Nettimaail-
man yhteisöt koostuvat henkilöistä, jot-
ka paikantuvat materiaaliseen todelli-
suuteen varsin erilaisin tavoin. Tämä tu-
lee esiin myös siinä, miten seksuaalikan-
salaisuuden kuvastoja Alastomassa Suo-
messa kuratoidaan.

Kaanonin yhteisöllinen kuratointi

Ja kun jokaselle löytyy, jokaselle kum-
malliselle kehonosalle löytyy joku ih-
minen, jonka mielestä juuri se kehon-
osa tässä kyseisessä ihmisessä on
maailman kauneinta mitä maailmasta
löytyy. Se on laajentanu sitä omaa ym-
märrystä ja sitä rakkautta sitä omaa ke-
hoa kohtaan, et on antanu sitä, armoa
itselleen siinä että, mä olen hyvä juuri
tällaisena. (H11)

Alaston Suomi tuottaa yhteisönä ym-
märrystä siitä, kuka kuuluu alustan
ja suomalaisen seksuaalisuuden kaa-
noniin. Gallerian yhteisöllinen kura-
tointi tapahtuu osaltaan erilaisissa ää-
nestyksissä, joissa toisten käyttäjien ku-
vista voi tykätä tai esimerkiksi arvioida
asteikolla ”panisin” tai ”en panisi”. Usea
haastateltava toi esille sen, miten Alas-

toman Suomen ihanteelliset kuvastot ja
suosituimmaksi äänestetyt kuvat nou-
dattelevat yhteiskunnassa laajemmin-
kin vallitsevia ymmärryksiä ja normeja:
”jos muiden kuvia mietin niin ihan sem-
mosta, nuorta ja hoikkaa alastonta nais-
vartaloo varmaan arvostetaan, nehän saa
ihän hirveesti tykkäyksiä” (H1). Toisaal-
ta samainen haastateltava kuitenkin jat-
kaa: ”mut sit kaikki tämmönen että jos
mennään, homoseksuaalisuuden puo-
lelle tai jonnekin biseksuaalisuuden puo-
lelle tai fetisijuttuihin, vähän harvinais-
empia ja niistä ne kaikkein rohkeim-
mat kuvat, ne saa myös. Niille on sel-
västi oma tykkääjäjoukko”. Edellä ku-
vattu ristiveto yhtäältä hierarkioiden ja
toisaalta kaikenlaisten kehojen ja seksua-
alisuuksien arvostamisen välillä näkyy
selvästi valtaosassa haastatteluita: ”on-
han siellä periaatteessa tosi ennalta ar-
vattavaa miten ne [arvostukset] menee,
mut sit taas toisaalta siellä on välillä yllä-
tyksiäkin” (H23). Moni kuvaa Alaston-
ta Suomea tilana, jossa toki esiintyy hie-
rarkioita kuten missä tahansa ihmisyh-
teisössä, mutta samalla kuitenkin tilana,
jossa on jokaiselle jotakin – ja parhaassa
tapauksessa aina joku, joka kutakin ku-
vaa, ”kummallista kehonosaa” tai nau-
tintoa arvostaa.

Moni haastateltava näkee alustan
jokseenkin kehopositiivisena ja paljon
mahdollistavana paikkana tutkia omaa

kehollisuuttaan ja seksuaalisuuttaan verrattuna esimerkiksi muihin sosiaalisen median sovelluksiin (kehollisuudesta Tumblr-alustalla ks. Tiidenberg & Gómez Cruz 2015). Yksi haastateltava kuvaa asiaa seuraavasti:

[M]usta on ollut esimerkiksi kiva huomata kehopositiivisuus, mikä siel huolimatta niistä ikävistä kommentteista näkyy. Musta se on kiva et siellä esimerkiksi näkyy aika paljon tosi pieniä peniksiä, osa jopa ihan sellasia mikropeniksiä. Ja musta on ollut tosi kiva huomata, että he saavat siellä myös tosi paljon positiivista palautetta. (H7)

Vaikka Alastoman Suomen kulttuuri noudattelee konventionaalisia viehättävyyden ymmärryksiä ja kulttuurisia cis-, hetero- ja mononormatiivisuuden pohjavireitä, tarjoaa sivusto paikan myös näiden kyseenalaistamiselle. Merkitykselliseksi nousee esimerkiksi mahdollisuus nähdä eri muotoisia peniksiä sekä kaitenkokoisia kehoja. Äänestysten kautta käyttäjät ja alustan sisäiset alakulttuurit voivat määrittellä uudelleen erilaisten kehojen ja nautintojen haluttavuutta. Esimerkiksi suosituimpien miesprofiilien top-listan kuvista suuri osa sisältää tyyppillisesti transvestisyyteen liittyviä teemoja ja kuvia, joissa mieskeho tarjoutuu toisen mieskehon kosketukselle tai penetratiiviselle nautinnolle. Rakenteelli-

sestä säätelystä huolimatta myös useamman kuin kahden henkilön välinen seksinousee toistuvasti esiin alustan kuvastoissa.

Alastoman Suomen nautintojen galleria on perustavalla tavalla kuriton suhteessa kansallisiin seksuaalisuuden ymmärryksiin, ja alustalla uudelleenmääritellään sitä, mitä seksi on, kuka sitä voi harrastaa ja missä (ks. Rubin 2006/1984). Vaikka sivustolla kuratoitu kansallisgalleria on keskimääräistä Suomea villimpi, sisältää se kuitenkin sääntelynsä. Kehollis-seksuaalisia ymmärryksiä säädellään alustan arkkitehtuurissa, toimintakulttuureissa ja moderointikäytännöissä, kuten äänestyksissä tai ”oikeaa” sukupuolta edellyttävissä käyttöehdoissa. Kehollisuudeltaan ja seksuaalisuudeltaan eri tavoin asemoituvat käyttäjät joutuvat tekemään eri tavoin työtä kuuluakseen sivuston kaanoniin. Oletettuun suomalaisuuteen peilautuvissa neuvotteluissa osa seksuaalikalansalaisista solahtaa kuvavirtaan jopa generisyydessään sinne hukkuen, osa erotautuu virrasta ilokseen ja omasta toiveestaan, osa taas piirtyy näkyviin tahdosta riippumatta. Alastomassa Suomessa on mahdollista aktiivisesti myös muuttaa tapoja, joilla kehot ja nautinnot määrittyvät kiinnostaviksi ja kutsuviksi. Useiden haastateltavien puheessa alustan merkityksellisyys nivoutuu haa-

veisiin tulevaisuuksista, joissa moninaiset kehollisuuden ja nautinnon mahdollisuudet olisivat saatavilla nykyistä katavammin sekä näkyvyyden että kokemusten tasolla.

Nautinnon rajat ja utopiat

[M]un mielestä olis äärimmäisen hienoo elää semmosessa yhteiskunnassa, semmosessa maailmassa, jossa mulla on AS-profiili, missä mulla näkyy mun kulli ja kroppa ja mun seksielämä ja mun kasvot. Ja vaikka mun esimies tietää siitä niin se on ok, ja sen lisäksi et se on ok niin se ei oo millään tavalla kiusallista. Vaan et se ois ok et oikei no sä löydyt sillä nimimerkillä siellä, jos joku halua käydä kattoon et millanen varustus sulla on tai millanen perse sulla on niin, siitä vaan, sieltä se löytyy. Mä niin nauttisin kun maailma olis tollanen vielä joskus. (H8)

Artikkelissani olen tarkastellut sitä, miten Alaston Suomi nivoutuu kokemukselliseen ja maantieteelliseen suomalaisuuteen ja järjestää seksuaalisuutta ajassa ja paikassa. Haastattelu- ja havainnointiaineistoon tukeutuen olen analysoinut tapoja, joilla läheisyydestä ja etäisyydestä käytävät neuvottelut järjestävät alustan sosiaalista tilaa. Analyysi osoittaa, että maantieteelliset ja kokemukselliset välimatkat yhtä aikaa tarjoavat

mahdollisuuksia ja asettavat reunaehdoja kehollisuuden, seksuaalisuuden ja nautinnon toteuttamiselle.

Alaston Suomi toimii digitaalisena tilana ja ajallisesti järjestyvänä paikkana, joka nivoutuu maantieteellisen Suomen alueellisiin ja symbolisiin järjestyksiin kotikutoisuuden tuntua tuottaen. Likeisyys suomalaisuuteen tekee alustan ymmärrettäväksi, mikä näkyy aineistossa toistuvina pohdintoina siitä, voisiko tämänkaltaista sivustoa muualla ollakaan. Suomalaisuutta ei kuitenkaan oteta annettuna, vaan se asettuu seksuaalisuuden kautta neuvottelun ja uudelleenmäärittelyn kohteeksi.

Alastoman Suomen suomalaisuus on seksuaalisesti uteliasta, rohkeasti nauttivaa ja vapaamielistä. Sivuston kautta piirretään nautintojen kartastoa maantieteellistä Suomea alastomalla kehollisuudella koodaten. Esiin piirtyvä kartasto haastaa oletetun seksuaalikansalaisuuden määreitä: seksuaalisuuden paikkaa yksityisen piirissä ja sitä, millaiset kehot saavat nauttia ja leikkiä yhdessä. Alustatila voi toimia siltana materiaalisten välimatkojen ylitse, jolloin reitit voi luoda paikkoihin, joihin virallisen kartan kautta ei ole mahdollista kulkea.

Maantieteellisten ja kokemuksellisten välimatkojen säätely tapahtuu sekä Alastoman Suomen alustainfrastruktuuriin että käyttökulttuurien ja alustayhteis-

sön kautta. Kuten kaikki yhteisöt, myös Alaston Suomi muodostaa omia keskiöitään ja periferioitaan. Digitaaliset tilat eivät sijaitse erillään niiden ulkopuolisista todellisuuksista, ja yhteiskunnalliset valtasuhteet rakenteistuvat digitaalisiin tiloihin ja käytänteisiin. Mahdollisuus kuulua Alastoman Suomen kaanoniin jakautuu epätasaisesti esimerkiksi ihonvärin ja sukupuolen suhteen, kuten on laita muuallakin kansakunnassa.

Kuulumisen ja turvan epätasainen jakautuminen asettaa käyttäjiä erilaisiin asemiin suhteessa toisiinsa sekä alustan käytön mahdollisuuksiin ja riskeihin. Alustayhteisöön kuulumisessa itse valittu etäisyys voi olla turvallista ja nautinnollista, mutta pakotettu etäisyys ja ulkopuolelle jääminen turvatonta ja tuskallista (Williams 2007). Siinä missä jollekulle esimerkiksi henkilöllisyyden paljastuminen merkitsisi lievää epämuakavuutta, toiselle se saattaisi olla vastentahtoinen kaapistatulo, jolla voi olla merkittäviä vaikutuksia perhesuhteisiin, sosiaalisiin verkostoihin tai väkivallan ja vainon kohteeksi joutumiseen (Cho 2018). Käyttäjien keskuudessa ollaan tietoisia siitä, että esimerkiksi oikeudessa huoltajuutta arvioitaessa ”[s]eksuaalisuutta on saatettu käyttää vastaan sillä ajatuksella, että kun olet makuuhuoneessa tällainen, niin et ole kykeneväinen näihin asioihin sun elä-

mässäsi” (H11). Seksuaalisuutta luetaan edelleen ihmisen sisäisenä totuutena, jolloin etenkin valtavirrasta poikkeavien mieltymysten paljastuminen herättää pelkoa.

Luvun aloittavassa lainauksessa haastateltava kuvaa tilannetta, jota voitaisiin luonnehtia utopiaksi – tilaksi, joka on jo kuviteltavissa, mutta ajallisesti vielä saavuttamattomissa. Utopian mukainen maailma olisi haastateltavalle itsessään nautinnollinen tavassa, jossa se sallisi mahdollisuuden tulla nähdyksi kehollisena ja seksuaalisena olentona niin, ”et se ois ok”. (Vrt. Muñoz 2019, 1.) Haastateltua tehdessäni kiinnitin huomiota siihen, miten niiden aikana ja jälkeen moni alkoi spontaanisti haaveilla oikeudenmukaisemmista tiloista ja alustoista, joilla kehollisuutta ja seksuaalisuutta voisi ilmaista nykyistä moninaisemmin ja turvallisemmin. Useampi haastateltava kertoi myös ruohonjuuritason toimista, joilla he aktiivisesti puuttuvat Alastomassa Suomessa kohtaamaansa rasistiseen, naisvihamieliseen tai muutoin loukkaavaan käytökseen. Osa halusi osallistua tutkimukseen nimenomaan siitä syystä, että toivoi muutosta itselle tärkeän paikan toimintakulttuuriin.

Alastoman Suomen nautintojen galleria on yksi kollektiivinen kuvitelma mahdollisista tavoista olla alaston, kehollinen, nauttiva ja seksuaalinen ihmi-

nen ajassa ja tilassa. Kuten mikään inhimillinen tila, sekään ei ole ongelmaton tai vapaa yhteiskunnallisista valtasuhteista, eriarvoistavista rakenteista tai ulos jättämisen kivuliaista politiikoista – anonyymien digimaailman lieveilmiöistä puhumattakaan. Näistä varauksista huolimatta se on harvoja paikallisia tiloja, joita laajakirjoiseen seksuaaliseen itseilmaisuuksiin ja yhteisöllisyyteen on tällä hetkellä saatavilla. Alaston Suomi on monelle käyttäjälleen syvästi merkityksellinen ja ennen kaikkea virtaavassa liikkeessä. Sen todellisuus rakentuu koko ajan, tätäkin artikkelia kirjoitettaessa, kirjautuminen kirjautumiselta, kuva kuvalta ja kommentti kommentilta (ks. Markham & Gammelby 2018; Massey 1994).

Nautinnollisen tulevaisuuden visiointi piirtää konkreettisesti näkyviin tilan, jolla tilaan ja paikkaan liittyvät toimijuuden mahdollisuudet kytkeytyvät ajallisuuteen ja ihmisiä eri asemiin asetaviin historioihin (Massey 1994, 167, 171). Haastattelukutsullani tavoitin sivuston käyttäjistä pienen osan heistä, joilla on jonkinlainen kokemus alustaan kuulumisesta; ulkopuolelle jääneiden todellisuutta tämä artikkeli ei tavoita. Oikeudenmukaisempaa alustakulttuuria visioivilla haastateltavillani – siis jotakuinkin kaanonin kuuluvilla – ei heilläkään ole varaa rakentaa ajallista

positiotaan muutoin kuin toivotusta tulevaisuudesta käsin. Sellaista nostalgista menneisyyttä, jossa he olisivat tulleet kohdatuiksi kokonaisuena seksuaalisessa kehollisuudessaan, ei ole koskaan ollut (Paasonen 2021, 143–146), ja monelle tämä kokemus on hauras nykyhetkessäkin. Alastoman Suomen tarjoama tila seksuaaliselle hyväksynnälle, jota kohti moni oli kulkenut häpeän kautta, toimi usein kasvualustana myötätunnolle ja toisenlaisten tulevaisuuksien ja tilojen kuvittelulle. Tehtyjen haastatteluiden valossa vaikuttaa siltä, että oman paikan löytäminen ei suinkaan vähennä halua rakentaa oikeudenmukaisempia nautinnon gallerioita tulevaisuudessa – päinvastoin.

TUTKIMUSAINEISTO

31 litteroitua Alaston Suomi -käyttäjähastattelua, jotka on tehty aikavälillä 3.12.2020–19.3.2021. Havainnointimuistiinpanot alkaen 8/2020. Aineisto tekijän hallussa.

LÄHTEET

Alastonsuomi.com (2022) <https://www.alastonsuomi.com> (Tarkistettu maaliskuussa 2022)

Albury, Kath & Byron, Paul (2016) Safe on my phone? Same-sex attracted young people's negotiations of intimacy, visibility, and risk on digital hook-up apps. *Social Media + Society* 2(4), 1–10. <https://doi.org/10.1177/2056305116672887>

Anderson, Benedict (1983) *Imagined Communities: Reflections on the Origin and Spread of Nationalism*. London: Verso.

Bell, David & Binnie, Jon (2000) *The Sexual Citizen. Queer Politics and Beyond*. Cambridge: Polity.

Bell, David & Valentine, Gill (1995) *Mapping Desire. Geographies of Sexualities*. London: Routledge.

Berlant, Lauren & Warner, Michael (1998) Sex in public. *Critical Inquiry* 24(2): 547–566.

brown, ardiene maree (2019) *Pleasure Activism. The Politics of Feeling Good*. Chico: AK Press.

Brown, Gavin & Browne, Kath (toim.) (2016) *The Routledge Research Companion to Geographies of Sex and Sexualities*. London: Routledge.

Butler, Judith (2006/1990) *Gender Trouble. Feminism and the Subversion of Identity*. New York: Routledge.

Byron, Paul (2019) 'How could you write your name below that?' The queer life and death of Tumblr. *Porn Studies* 6(3), 336–349. <https://doi.org/10.1080/23268743.2019.1613925>

Cho, Alexander (2018) Default publicness: Queer youth of color, social media, and being outed by the machine. *New Media & Society* 20(9), 3183–3200. <https://doi.org/10.1177/1461444817744784>

Elwood, Sarah & Leszczynski, Agnieszka (2018) Feminist digital geographies. *Gender, Place & Culture* 25(5), 629–644. <https://doi.org/10.1080/0966369X.2018.1465396>

Ford, Jessie V., Vargas, Esther Corona, Finotelli Jr., Itor, Fortenberry, Dennis J., Kismödi Eszter, Philpott, Anne, Rubio-Aurioles, Eusebio & Coleman, Eli (2019) Why pleasure matters: Its global relevance for sexual health, sexual rights and wellbeing. *International Journal of Sexual Health* 31(3), 217–230. <https://doi.org/10.1080/19317611.2019.1654587>

Foucault, Michel (1990/1976) *The History of Sexuality. Volume 1: an Introduction*. New York: Vintage Books.

Gibbs, Martin, Meese, James, Arnold, Michael, Nansen, Bjorn & Carter, Marcus (2014) #Funeral and Instagram: Death, social media, and platform vernacular. *Information, Communication & Society* 18(3), 255–268. <https://doi.org/10.1080/1369118X.2014.987152>

Gillespie, Tarleton (2018) *Custodians of the Internet. Platforms, Content Moderation, and the Hidden Decisions that Shape Social Media*. New Haven: Yale University Press.

Gray, Mary L (2009) *Out in the Country. Youth, Media, and Queer Visibility in Rural America*. New York: New York University Press.

Gruskin, Sofia, Yadav, Vithika, Castellanos-Usigli, Antón, Khizanishvili, Gvantsa & Kismödi, Eszter (2019) Sexual health, sexual rights and sexual pleasure: meaningfully engaging the perfect triangle. *Sexual and Reproductive Health Matters* 27(1), 29–40. <https://doi.org/10.1080/26410397.2019.1593787>

- Haataja, Marika (2018) Tavoittelemisen arvoinen nautinto suomalaisissa seksuaaliopaskirjoissa. *Kulttuurintutkimus* 35 (1-2), 15–25.
- Haraway, Donna (1988) Situated knowledges: The science question in feminism and the privilege of partial perspective. *Feminist Studies* 14(3), 575–599.
- Johnson, Colin R., Gilley, Brian J. & Gray, Mary L. (2016) Introduction. Teoksessa Mary L. Gray, Colin R. Johnson & Brian J. Gilley (toim.) *Queering the Countryside. New Frontiers in Rural Queer Studies*. New York: New York University Press, 1–21.
- Kulpa, Robert (2011) Nations and sexualities – “west” and “east”. Teoksessa Robert Kulpa & Joanna Mizielinska (toim.) *De-Centring Western Sexualities: Central and Eastern European Perspectives*. London: Routledge, 43–62.
- Lehtinen, Vilma (2007) *Maintaining and Extending Social Networks in IRC-galleria*. Pro gradu -tutkielma. Helsinki: Helsingin yliopisto. <http://urn.fi/URN:NBN:fi-fe20071779> (Tarkistettu toukokuussa 2022)
- Light, Ben, Burgess, Jean & Duguay, Stefanie (2018) The walkthrough method: An approach to the study of apps. *New Media & Society* 20(3), 881–900.
- Liu, Jody (2021) The carceral feminism of SESTA-FOSTA. Reproducing spaces of exclusion from IRL to URL. Teoksessa Regner Ramos & Sharif Mowlabocus (toim.) *Queer Sites in Global Contexts. Technologies, Spaces and Otherness*. London: Routledge, 117–132.
- Markham, Annette (2020) Doing ethnographic research in the digital age. Feb 2020 working variation of a paper to be published. <https://doi.org/10.31235/osf.io/hqm4g>
- Markham, Annette & Gammelby, Ane Kathrine (2018) Moving through digital flows: an epistemological and practical approach. Teoksessa Uwe Flick (toim.) *The Sage Handbook of Qualitative Data Collection*. Los Angeles: SAGE, 451–465.
- Markham, Annette, Tiidenberg, Katrin & Herman, Andrew (2018) Ethics as methods: Doing ethics in the era of Big Data research. *Social Media + Society* 4(3), 1–9.
- Massey, Doreen (1994) *Space, Place and Gender*. Minneapolis: University of Minnesota Press.
- McVeigh-Schultz, Joshua & Baym, Nancy K (2015) Thinking of you: Vernacular affordance in the context of the microsocial relationship app, Couple. *Social Media + Society* 1(2), 1–13. <https://doi.org/10.1177/2056305115604649>
- Moldrem, Stephen (2019) Big tech’s war on sex. *The Fight* 4.1.2019. <https://thefightmag.com/2019/01/big-techs-war-on-sex/> (Tarkistettu maaliskuussa 2022)
- Mowlabocus, Sharif (2016) Horny at the bus stop, paranoid in the cul-de-sac: Sex, technology and public space. Teoksessa Gavin Brown & Kath Browne (toim.) *The Routledge Research Companion to Geographies of Sex and Sexualities*. London: Routledge, 391–398.
- Muñoz, José Esteban (2019) *Cruising Utopia. The Then and There of Queer Futurity*. 10th Anniversary Edition. New York: New York University Press.
- Nash, Catherine J. & Gorman-Murray, Andrew (2016) Digital technologies and sexualities in urban space. Teoksessa Gavin Brown & Kath Browne (toim.) *The Routledge Research Companion to Geographies of Sex and Sexualities*. London: Routledge, 399–405.
- Nelonen.fi (2016) Alastonsuomi.com-verkkosivun perustaja Hermanni Jokinen: Kaikki lähti vitistä liikkeelle. *Nelonen.fi* 2.5.2016. <https://www.nelonen.fi/ohjelmat/korporaatio/2110303-alastonsuomi-com-verkkosivun-perustaja-hermanni-jokinen-kaikki-lahti-vitsista-liikkeelle> (Tarkistettu maaliskuussa 2021)
- Paasonen, Susanna (2018) *Many Splendored Things. Thinking Sex and Play*. London: Goldsmiths Press.
- Paasonen, Susanna (2021) *Dependent, Distracted, Bored. Affective Formations in Networked Media*. Cambridge: The MIT Press.
- Paasonen, Susanna, Jarrett, Kylie & Light, Ben (2019) *NSFW. Sex, Humor and Risk in Social Media*. Cambridge: The MIT Press.
- Paasonen, Susanna, Light, Ben & Jarrett, Kylie (2019) The dick pic: Harassment, curation, and desire. *Social Media + Society* 5(2), 1–10. <https://doi.org/10.1177/2056305119826126>
- Puar, Jasbir K. (2007) *Terrorist Assemblages. Homonationalism in Queer Times*. Durham: Duke University Press.
- Ramos, Regner & Mowlabocus, Sharif (toim.) (2021) *Queer Sites in Global Contexts. Technologies, Spaces and Otherness*. London: Routledge.
- Rasmussen, Terje (2014) *Personal Media and Everyday Life: A Networked Lifeworld*. Basingstoke: Palgrave Macmillan.
- Rubin, Gayle (2006/1984) Thinking sex: Notes for a radical theory of the politics of sexuality. Teoksessa Richard Parker & Peter Aggleton (toim.) *Culture, Society and Sexuality. A Reader*. London: Routledge, 143–178.
- Spišák, Sanna, Pirjatanniemi, Elina, Paalanen, Tommi, Paasonen, Susanna & Vihlman, Maria (2021) Social networking sites’ gag order: Commercial content moderation’s adverse implications for fundamental sexual rights and wellbeing. *Social Media + Society* 7(2), 1–9. <https://doi.org/10.1177/20563051211024962>
- Sundén, Jenny, Tiidenberg, Katrin, Paasonen, Susanna & Vihlman, Maria (2021) SPACE, PLACE AND LOCATION IN SEXUAL SOCIAL MEDIA. *AoIR Selected Papers of Internet Research*, 2021. <https://doi.org/10.5210/spir.v2021i0.12132>
- Sundén, Jenny, Tiidenberg, Katrin, Paasonen, Susanna & Vihlman, Maria (arvioitava) Locating sex: Regional geographies of sexual social media. *Gender, Place and Culture*.
- Tiidenberg, Katrin (2016) Boundaries and conflict in a NSFW community on tumblr: The meanings and uses of selfies. *New Media & Society* 18(8), 1563–1578. <https://doi.org/10.1177/1461444814567984>
- Tiidenberg, Katrin (2021) Sex, power and platform governance. *Porn Studies* 8(4), 381–393. <https://doi.org/10.1080/23268743.2021.1974312>
- Tiidenberg, Katrin & Gómez Cruz, Edgar (2015) Selfies, image and the re-making of the body. *Body & Society* 21(4), 77–102. <https://doi.org/10.1177/1357034X15592465>
- Tiidenberg, Katrin & van der Nagel, Emily (2020) *Sex and Social Media*. Bingley: Emerald Publishing.
- Vance, Carole (toim.) (1984) *Pleasure and Danger: Exploring Female Sexuality*. Boston: Routledge & Kegan Paul.
- Williams, Kipling D. (2007) Ostracism. *Annual Review of Psychology* 58, 425–452. <https://doi.org/10.1146/annurev.psych.58.110405.085641>
- Wilson, Ara (2016) The Infrastructure of Intimacy. *Signs* 41(2), 247–280. <https://doi.org/10.1086/682919>
- YTL, kliininen seksologi (NACS) **Maria Vihlman** valmistelee digitaalista intiimiä käsittelevää väitöskirjaa Turun yliopistossa sukupuolentutkimuksen oppiaineessa.
- Lämmin kiitos haastateltavilleni, joita ilman tätä artikkelia ei olisi. Kiitän myös Susanna Paasosta ja kahta anonyymia arvioitsijaa arvokkaasta tuesta matkan varrella.